

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Det er i anledning af fru Pia Christmas-Møllers postulat om, at man ikke kan formulere forslaget mildere, end det allerede er sket. Jeg vil altså tillade mig at mene, at når man sammenholder med, hvor forholdsvis skrappe regler man har for tvangstilbageholdelse af psykiatriske patienter med en nøje daglig vurdering af, om den pågældende fortsat er til fare for sig selv, kan vi altså her opleve, at man åbner mulighed for, hvis det bliver vedtaget, at man i 2 af 6 måneder kan fastholde, for det er faktisk det, der står i forslaget. Og det er altså noget andet og betydelig mere indgribende og barskt end det, vi oplever, når det gælder psykiatriske patienter.

Hvad angår ønsket om den brede vifte af forskellige muligheder, er jeg helt enig, men må nok desværre konstatere, at denne brede vifte i det danske stofmisbrugerbehandlingssystem næsten ikke længere eksisterer. Viften består af metadon i stride strømme og overladdelse af stofmisbrugerne til at blive statsnarkomaner. Det er, hvad man påstår er den varierede behandling. Så længe det er sådan, er vi i en meget ubehagelig situation i Danmark. Men den siger også noget om, hvor lidt vi egentlig har været parat til at yde på dette område også af økonomisk indsats.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil da gerne sige tak til fru Pia Christmas-Møller for hendes erkendelse af SF som et kreativt parti. Jeg kunne godt tænke mig, at noget af den kreativitet kunne smitte af på det område, vi taler om nu. Jeg tror, der er tale om, at vi ikke har været villige til at give de ressourcer, der var behov for både i behandlingsfasen og i høj grad også i efterbehandlingsfasen. De mennesker skal have et liv at leve, også efter de er blevet stoffri. Det tror jeg altså er et område, som man fokuserer alt for lidt på, og som dette forslag også er et resultat af en manglende vilje til at ville gå ind i.

Hr. Helge Adam Møllers kommentar heroppe, at man, når man har gennemført dette forslag og vurderet resultaterne af det, kan lave endnu mere vidtgående forslag, får det til at løbe mig koldt ned ad ryggen. Uha!

Formanden:

Jeg giver ordet til fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning, og så skal vi til at tænke på ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Fru Pernille Frahm bruger som undskyldning for at være modstander af forslaget, at der ikke bliver gjort nok i det efterfølgende arbejde. Det er dog en besynderlig form for argumentation. Jeg vil gerne være med til at kigge på, hvordan vi kan forbedre indsatsen, efter at den fysiske afvænnings har fundet sted, men det er da overhovedet ikke et argument imod at give dette lovforslag støtte. Hvis man skulle følge den logik, der ligger i de bemærkninger, fru Pernille Frahm gjorde, skulle vi overhovedet ikke tilbyde nogen former for behandling, for det ville nærmest være nytteløst. Ingen ville kunne komme ud af misbruget, fordi den efterfølgende indsats fra samfundets side ikke var gedigen nok. Det må alle da kunne indse er noget vrøvl.

Jeg vil opfordre SF til at revurdere holdningen til dette forslag og til at snakke med nogle narkomaner fra forskellige behandlingsforhold og kigge en lille smule på de resultater, som man bl.a. har haft på Egeborg. Uden at det har nogen direkte sammenhæng med dette forslag, er det dog et alternativ til den sædvanlige og velkendte behandling i offentligt regi.

Det er også et svar til hr. Qvist Jørgensen. Der er faktisk forskellige institutioner, som, i det omfang Folketinget giver lov, prøver andre veje, og det er ikke altid, det giver de ringeste resultater, faktisk tværtimod.

Formanden:

Fru Pernille Frahm – den sidste korte bemærkning i denne runde.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Fru Pia Christmas-Møller har åbenbart kun været til stede i rent fysisk forstand, da jeg holdt min ordførertale, og hvis jeg havde kunnet få formandens tilladelse, kunne jeg holde den en gang til.

SF's hovedargument imod dette forslag er, at det er i strid med den enkelte persons retssikkerhed.